

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

В МІЖНАРОДНІЙ ЖІНОЧІЙ ДЕНЬ — 8 БЕРЕЗНЯ

Завтра міжнародне революційне трудове жіноцтво обходить своє свято — міжнародний день жінок-робітниць. Завтра з соток тисяч робітничих трибун лунатиме революційне слово до трудового жіноцтва капіталістичних країн, викриваючи ту капіталістичну систему, яка кинула мільйони матерей-робітниць в крайню нужду, кинула на тяжкі муки голоду, холоду їх і їхніх дітей.

Сегорічне жіноче свято відбуватиметься в найтяжчих умовах капіталістичної економічної кризи й величезного безробіття. Хто гірше відчуває ту кризу зі всіма її наслідками, як не мати-робітниця? Над ким же гірше знужаються капіталістичні нагайчі у фабриках, як не над робітницями? Хто працює за меншу зарплатню платню при найтяжчій роботі, як не робітниця? Кого більше залюють небом і пеклом різні небесні репрезентанти, капіталістичні агенти, що через робітницю-матір стараються мати вплив над цілою робітничою родиною, як не жінку-робітницю?

Таке воно діється по цілому світі, таке воно діється й в Канаді.

Безробіття в цілому світі сягнуло зараз нечувано-величезних розмірів — 35 мільйонів робітників і робітниць. Коли взяти під увагу що в середньому на кожного безробітного припадає три особи, дитки яких залежить від праці батька, сина, чоловіка, матері, дочки, сестри, то не зробить ще додаткове число в 105 мільйонів осіб, що разом буде 140 мільйонів голодуючого через безробіття трудового населення. А скільки і мільйонів таких, що працюють день — два на тиждень, або що навіть за повний тиждень праці не можуть вижити з родинами, бо платню зірвано до мінімуму, а кошти життя дорогі?

В КАПІТАЛІСТИЧНИХ КРАЇНАХ ВСТАНОВЛЕНІ СУДИ ДЛЯ КАРАННЯ ДІТЕЙ, АЛЕ НЕМА ВСТАНОВЛЕНИХ ІНСТИТУЦІЙ.

Ніде в капіталістичних державах нема закону, що охороняє би жінок та дітей перед страшним визиском, голодом, перед передчасним засудом їх на смерть від сухіт та інших хвороб, що вони їх набувають в наслідок хронічного недоїдання, ліднів та тяжких умов праці.

Капіталістичні держави всюди встановили спеціальні суди для малолітніх, де їх судять за різні злочини; побудували для них спеціальні тюрми (заклади, доми-направи тощо); в Канаді, от хоч би в Манітобі, державні школи на фармах замикаються — бо нема чим платити вчителям (бо фармерство так збідніло, що не може заплатити податків), бо фармерські діти не мають в чому ходити до школи. В містах великий відсоток робітничих дітей не ходить до шкіл, бо нема в чому — про це капіталістична влада не дбає, цим ніхто не журиться, це капіталістичну систему не обходить.

ЯКА "ПОШАНА" ДЛЯ ЖІНКИ-РОБІТНИЦІ В КАПІТАЛІСТИЧНИХ КРАЇНАХ.

В класовій боротьбі, в страйках, в яких і жінки беруть участь, поліція розправляється з жінками-робітницями так само, як з робітниками. Це тільки між панською класою встановлено "пошану" для жінки-самки, до жінки-паразита.

В часі "паціфікації" Східньої Галичини польські жандарми та удані знущалися над селянками, над селянськими дівчатами в найнігідніший спосіб. В польських і взагалі капіталістичних тюрмах жінка, активістка класової боротьби, засуджена не тільки на фізичні муки, але й на страшні моральні катування, як це було з дівчиною Шефтер в Луцькій тюрмі, або з Матуліною, що пробувала покінчити самогубством.

Капіталістична класа та її слуги знають вагу жінки-робітниці в класовій боротьбі. Вони знають, як французька робітниця боролася на барикадах в Парижі в часі Паризької Комуні. Вони знають, як в бунтівній царській Росії жінка-революціонерка йшла на демонстрації, на барикади, на каторгу, на шибеницю, як героїським прикладом запалювала вона до боротьби з царським самодержав'ям мільйони пролетарів і бідного селянства. Тепер капіталісти знають, як в Радянському Союзі звільнено жінку з віковичної неволі, як там її зроблено повноправним громадянином пролетарської держави, учасницею в будівництві нового суспільного ладу.

І це повинні знати всі жінки-робітниці та бідні селянки в цілому світі — повинні знати, що тільки соціальна революція звільнить жінку з її теперішнього соціального понижження, що тільки з повним визволенням робітничої класи, з поваленням диктатури капіталу, а з встановленням диктатури пролетаріату жінка-робітниця стане вільною і повноправним членом нового суспільного ладу.

БОРІТЬСЯ ЗА НЕГАЙНІ ДОМАГАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ПОЛЕКШ ДЛЯ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ.

Маючи перед собою тільки одну мету — повалення капіталістичної системи визиску й насильства, нині, в день 8 березня, революційні робітничі організації видвигают ряд клічів, ряд негайних домагань до капіталістичної класи й її урядів

за поліпшення положення жінки-робітниці.

В день 8 березня ми проголосуємо домагання за встановлення такого державного закону, який охороняв би жіночу працю в індустрії. При теперішній фабричній праці жінка не має ніякого забезпечення, її визиск там далеко більший, як робітника. Наприклад, в деяких провінціях Канади є встановлена мінімальна заробітна платня для робітниць 12 доларів на тиждень. Але цього ніде не виконують фабриканти. В багатьох шапах вони платять робітницям по 6 доларів, а навіть менше на тиждень. Коли приходять інспектор, то працюючі кажуть, що та робітниця ще вчиться. Але так проходить рік і два — а вона "ще вчиться", хоч після закону речинецької "науки" є 6 місяців. Інспектори — це такі "добрі люди", що вони робітниць не питають, а питають тільки самих фабрикантів. А коли б і спитали робітницю, то вона не скаже, бо боїться, щоб не втратити роботи.

Тому треба домагатися від капіталістичної влади закону про охорону праці робітниці.

Н. К. Крупська, дружина Леніна, промовляє через радіо до трудящих радянської країни.

ОДНАКОВА ПЛАТНЯ — ЗА ОДНАКОВУ РОБОТУ.

Друге негайне домагання — це однакова платня за однакову працю. Фабриканти, користаючи з того, що робітницю виконуватиме ту саму роботу що й робітник за меншу платню — відправляють робітників від праці, а їхню роботу віддають робітницям за платню від 25 до 35 відсотків меншу. Проти цього треба звести загвиту боротьбу під кличем: "Однакова платня за однакову роботу!" В Радянському Союзі жінка-робітниця всюди отримує однакову платню з робітником, де вона виконує ту саму роботу.

Третє негайне домагання — це скасування нічної праці й праці в шкідливих для здоров'я фабриках для жінок-робітниць, як також встановлення асекурації або охорони материнства перед народженням і після народження дитини.

Ніде в капіталістичних державах цього питання так не розв'язано, як в Радянському Союзі, де робітниця, що має стати матір'ю, має повне забезпечення перед родами й після породів. Коли ж вона вертає до праці, її дитина має притулок і догляд. А що дає жінкам-матерям (робітницям) капіталістична система? Дає їм голод, нужду, хвороби, сухоту й смерть.

Авже найстрашніше є визискувані ті робітниці, що працюють по приватних хатах буржуазії. Там вони працюють дні й ночі за найменшу платню.

За всі ці домагання як 8 березня, та після него, жінки-робітниці повинні звести загвиту боротьбу під проводом комуністичної партії спільно з іншими революційними організаціями. Ми не сміємо обмежуватися декларативними промовами та резолюціями лише 8 березня. Ми повинні день 8 березня зробити початком боротьби за повні домагання і провадити їх на кожному кроці, кожного дня.

БОРІТЬСЯ ЗА БЕЗПЛАТНУ ДЕРЖАВНУ АСЕКУРАЦІЮ ВІД БЕЗРОБІТТЯ.

Найголовнішим кличем 8 березня повинно бути — започаткування жінками-робітницями ударної кампанії під проводом Воркерс Юніті Ліг за домаганням закону про безплатну державну асекурацію від безробіття. Встановлення того закону дотичить усіх без винятку робітниць, як тих, що працюють у фабриках, шапах, ресторанах, приватних помешканнях, так і тих жінок-матерей, що працюють дома доглядаючи дітей. Безплатна асекурація від безробіття — це один з засобів піднесення соціальної й життєвого рівня працюючої класи. Товаришки робітниці! Починаючи від свого міжнародного свята, ставайте членками робітничих революційних організацій, боріться за поліпшення свого положення, працюйте активно в місяці березні за зібранням 100,000 підписів за домаганням закону про безплатну асекурацію від безробіття!

Ставайте під прапори комуністичної партії й Комінтерну, бо тільки в класовій боротьбі під цими прапорами жінка-робітниця визволить себе з віковичної неволі.

ВТЯГАЙТЕ ПРАЦЮЮЧУ ЖІНКУ В КЛАСОВУ БОРОТЬБУ

Жінко робітнице й фармерко, боріться за безплатну державну асекурацію від безробіття!

18 березня робітники світа будуть святкувати шістьдесяті роковини Паризької Комуні — з 1871 року. В зв'язку з Міжнародним Жіночим Днем 8 березня є добре затямити ролю, яку грали жінки комунарки цього славного часу, коли пролетаріат Парижу "штурмував небеса". Ніякий пролетарський історик, пишучи про комуну, не занедбав дати признання її рішучості, з якою працюючі жінки й дівчата Парижу стояли із своїми чоловіками в

їхній боротьбі проти контрреволюції. Працюючі жінки мають чудовий рекорд в боротьбі. Це є аксіомою в рухові працюючої класи, що раз жінки пролетарки зірвали з буржуазного ідеологією й заняли своє місце в рядах революційного руху, вони стали найтравальнішими й самовідданими борцями за соціалізм.

Старання комуністичної партії і Ліги Робітничої Єдності стояли із своїми чоловіками в здобути працюючих жі-

Міжнародний жіночий день — день боротьби

БОРІТЬСЯ ПРОТИ ГОЛОДУВАННЯ, ПРОТИ КАПІТАЛІСТИЧНОГО ВИЗИСКУ, ЗА АСЕКУРАЦІЮ ВІД БЕЗРОБІТТЯ, ПРОТИ ІМПЕРІАЛІСТИЧНОЇ ВІЙНИ — БОРОНІТЬ РАД. СОЮЗ!

До жінок-робітниць і фармерок Канади!

Комуністична Партія Канади закликає жінок-робітниць і фармерок-біднячок об'єднатися 8-го березня — в Міжнародний день жінок-робітниць — під прапором Комуністичного Інтернаціоналу, в боротьбі проти безробіття, голодування, імперіалістичної війни і за оборону Радянського Союзу.

Капіталістичний світ стрінувся лице в лице з найбільшою кризою в своїй історії. Трицять мільйонів робітників в цілім світі не мають праці. В Канаді поперх 350,000 безробітних шукають за роботою, під час коли тисячі других працюють тільки частинно. Великий відсоток з них є робітниці.

В фабриках, де працюють тисячі жінок (125,000 працює в мануфактурних індустріях) існує "світ-шан" систем. Спід-ап, головне в текстильній і краєвській промисловостях, де працюють жінки, страшний. В той же самий час щораз більше число жінок-робітниць втягається до праці в промисловостях, в харчовій, де панує жахливий визиск. В багатьох випадках платня робітницю висить тільки \$5.00 тижнево за 54 години праці, наприклад, в Домініон Робер Плент в Монреалі початкуючі робітниці заробляють тільки по 15 ц. на годину. Цю дуже низьку платню робітниці капіталісти уживають як засіб, щоб знизити життєвий рівень цілої працюючої класи.

Поза масами робітниць в індустрії є ще коло 135,000 домашньої обслуги й це тоді, коли тисячі працюють в пральнях і департаментальних столах. У всіх цих підприємствах вони терплять страшний визиск. Та не тільки вони самі. Трудящі господарі дому теж дуже терплять від кризи і тисячі замужніх жінок є примушені працювати за мізерну платню.

Нинішня криза в Канаді придала не тільки маси робітників, бо й бідняцькі фармери стрінулися також з страшною кризою, якої ще не знало канадійське рільництво. Тисячі бідняцьких фармерів і фармерок стрінулися з дієсним голодуванням. Вони задовжилися в моргеджевих компаній, земельних компаній, знарядно-машинних компаній і т. д. Деякі вживають вже збіжжя, якого вони не можуть продати, для оплати. Діти бідняцьких фармерів є нагі і голодні та не можуть ходити до школи через ці кризу.

За загостренням кризи бачимо, як буржуазія і її реформістичні прип'ятники, лейбористи

свої "ліки" на усунення кризи, якими стараються засліпмити робітників і бідняцьких фармерів, щоб вони не бачили дійсної причини їхнього нещастя. Між масами працюючого жіноцтва ведуть свою діяльність буржуазні паціфістичні і реформістичні організації, які проповідують або отверту імперіалістичну пропаганду, або брехні про "мир". Такі організації, як Нейшенел Кавніал оф Вімен, Іонг Вімен Крісчен Асоційшен, або так звані робітничі організації і так звані організації жінок фармерок, продовжують кожного дня свою роботу, якою зводять маси облудними пропозиціями соціальної доброчинності, коли повсякчасно вони є частиною розтрубленими формами пропаганди і пропаганди, яка старається прип'ятити мірку відповідальності за теперішнє безробіття замужнім жінкам, і дораджує, щоб замужні жінки покинули свої "джаби". Тимчасом відв'язальність за теперішню кризу в місті і на фармі повністю спадає на капіталістичну класу і її руйніну систему.

На 8 березня, в Міжнародний день жінок-робітниць, всю силу працюючої класи, головне трудящих жінок, треба скерувати до боротьби проти безробіття, за безплатну державну асекурацію від безробіття, якою то боротьбою керує Воркерс Юніті Ліг.

Ми мусимо змобілізувати кожну трудящу жінку для кампанії за підписами на цей проєкт, та для сполучення із цим демонстрацій проти безробіття. Маса безробітних жінок мусять вийти з своїх домівок на вулиці і піднести свій голос протесту проти голодування. До них повинні прилучитися жінки, які працюють по фабриках, по приватних домах, трудящі господарі і т. д. Творить Ради Безробітних! Домагайтеся допомоги від влади без всякої дискримінації!

Бідняцькі фармери повинні зробити 8 березня своїм днем боротьби проти голодування. Домагайтеся скасування всіх довгів і негайної допомоги для себе і своїх дітей!

Жінки робітниці фабрик та інших заводів! Зробіть день 8 березня днем боротьби проти зривання платні і спід-ап системи. Домагайтеся рівної платні за рівну працю, санітарних умов, знесення нічної праці, сім-годинного дня праці

гофрами. В тисячах віддалених фармерських хатах виснажені жінки і діти переживають дуже гірку нужду.

Ось серед таких обставин святкується цього 1931 року Міжнародний Жіночий День. У вільному Радянському Союзі жіночий день є днем розради і втіхи для цілої працюючої класи, днем встановленим для святкування економічної і соціальної волі працюючої жінки. Цей приклад, що можна зробити через усунення капіталізму, повинен послужити як натхнення для революційних жінок Канади відновити свої зусилля, побороти відокремлення, втягуючи тисячі нового жіноцтва в класову боротьбу. Це можна зробити. Готовість робітників боротися під правильними провідом відноситься однаково й до жінок робітниць. Їх можна і треба змобілізувати, наприклад, доволі ла кампанії за домагання асекурації від безробіття. Їх можна здобути до Ліги Робітничої,

і п'ятиденного тижня праці! Безробітні і працюючі, об'єднайтеся разом в боротьбі проти капіталістичного визиску!

Трудящі господарі! Боріться проти вигодожування ваших родин! Домагайтеся забезпечення в часі вагітності, безплатних захоронку, безплатного молока і поживи та одягу для своїх дітей! Ставте опір рентівним п'ямкам та боріться проти високих коштів прожитку!

Не бачучи виходу з кризи, кіба через дальший визиск робітників і знаючи, що п'ятирічка в Радянському Союзі уживається успіхом, капіталістична класа постановила виконати збройний напад на батьківщину робітників і бідних фармерів — СРСР. Радянський Союз є однією країною в світі, де жінки мають повну рівноправність з чоловіками, де їм дано всі можливості для розвитку і де жінки та діти мають всяку охорону. Імперіалістичні канадійські підготовлювачі війни роздувають ворожечу проти Радянського Союзу, а їхні жіночі організації помагають їм в цьому. Вони об'єднують цю скажену кампанію з жорстоким терором проти працюючих мас, які домагаються хліба і права на життя.

Жінки працюючої класи! З фабрик, пральні, ресторанів, приватних домів і т. д. зробіть 8 березня днем посиленої боротьби проти безробіття, імперіалістичної війни і визиску. Зробіть його днем оборони Радянського Союзу! Бідняцькі фармери! Зробіть 8 березня днем боротьби проти багатих фармерів, банків, моргеджевих, збіжжєвих, земельних, знарядно-машинних і всяких інших компаній — днем боротьби проти капіталістичного вигодожування!

Боріться за безплатну державну асекурацію від безробіття!

За скасування довгів бідняцьких фармерів!

За негайну допомогу для всіх бідняцьких фармерів, їхніх жінок і дітей!

За усунення дітчої праці!

За 7-годинний день і 5-денний тиждень праці — проти спід-ап і нічної праці!

За однакову платню за однакову працю!

Вступайте в революційні жіночі юні!

За оборону Радянського Союзу, а проти імперіалістичної війни!

Вскраєвий Жіночий Департамент КПК.

Єдності, як робиться з робітницями по ресторанах в Вінніпегу. Їх можна втягнути в загальну цілу боротьбу канадійських робітників за допомогою теперішньої нужди. Жінки робітниці не мають окремих інтересів від загальних інтересів працюючої класи. В нашому рухові немає місця на "фемінізм". Є тільки місце для єдності і солідарності на засаді спільної боротьби проти капіталізму.

Л. Морис.

БАНКРОТЦВА В ПОЛЬЩІ.

Протягом січня ц. р. зліквідовано у Варшаві 187 торговельних підприємств. Рівночасно в тому самому часі перестали працювати 60 промислових заводів. Зліквідовані підприємства рекрутуються з різних галузей промислу. Чимало із зліквідованих підприємств належали до більшості варстатів праці.